

Nový Jeruzalém č. 6/2013

Zpravodaj pro 162. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Jimramově - ve čtvrtek 13. června 2013 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Novém Veselí.

V pondělí 13. května (nezávazná památka P. Marie Fatimské) 2013 přijelo a přišlo na pouť NJ do Nového Veselí 4 autobusy, auty a pěšky asi 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 9 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Pavla Poly OCD na pouti NJ v Novém Veselí:

Bratři a sestry, otec Kazík řekl, že budu krátký, tak se o to pokusím. Chtěl bych podtrhnout několik slov z prvního čtení, které jsme četli ze **Skutků apoštolů**. Tam je popsána jedna událost a to jak **Pavel dorazil do Efesu**, což bylo jedno z tehdejších hlavních měst té doby. Pavel tam nachází **první křesťany, lidi, ke kterým se dostala zpráva o Kristu a oni v Něj uvěřili**. Pavel je křtí, je řeč o Duchu Svatém, o jejich víře. **To je příležitost podívat se na naši víru.**

Myslím si, že **víru** chápeme jako něco co jsme dostali – od rodičů, prarodičů – jako nějaký předmět. Máme ji jako nějaký předmět, který máme ve vitríně, dáváme pozor, aby se nám neztratil a příliš se nám na něj neprášilo. Když člověk má **uchovávat v životě víru**, tak se to má podobat něčemu jinému. Jakoby člověk pěstoval rostlinu, člověk dostal nějaké semínko, z kterého má něco vyrůst. Naše **víra je něco co se mění**, co se může růst, může uschnout, co může přinášet plody. Je to něco co je jiné, když jsme malí, když jsme velcí, když jsme staří. Něco co se proměňuje jako strom. Nejde uchovat něco v počáteční podobě, ale **usilovat o to, aby naše víra rostla**. V tom dnešním úryvku je to **vyjádřeno růstem víry**. Apoštol Pavel se setkává s těmi, kteří přijali křest Janův. Pavel jim říká, že je tady křest ve jménu Pána Ježíše.

Co to je – křest Janův a křest ve jménu Pána Ježíše? Dva křty? Ten první – křest Janův – ten uděloval Jan Křtitel – křest pokání. Lidí, kteří se rozhodli změnit svůj život přicházeli za Janem a on je ponořoval do Jordánu na znamení, že chtějí změnit svůj život, že se obrátili, že chtějí odvrhnout to staré a špatné. **Jakoby ten Janův křest byl znamením toho co může člověk udělat ve svém životě sám**. Mnoho věcí jsme v našem životě schopni změnit sami. Udělat, vybudovat, naučit se – vlastními silami, když máme příhodné podmínky. To je něco, co se dá označit za Janův křest. A ti lidé, kteří tam byli, tak něco takového prožili. Svě obrácení a **zjistili, že mohou svůj život změnit**.

A to o čem mluví Pavel – je možné přijmout křest ve jménu Pána Ježíše. Křest je možné chápat ve smyslu ponoření. Být **ponořen do Pána Ježíše**. Znáte to, když se někdo do něčeho ponoří. Dítě se ponoří do hry, do učení, do nějaké činnosti. Člověk se do toho ponoří tak, že ho to pohltí. Zrovna tak **může být člověk ponořen v Krista**. Člověk může být **ponořen do nějakého vztahu**. A zde se jedná o něco jiného. **Pavel mluví o daru, o milosti, o tom, že člověk něco dostal**. Něco, co se nemohl naučit, nemohl si vyrobit, ani zlepšit, ani dosáhnout vlastními silami. To je velmi **důležitý rozměr víry, to že můžeme být obdarováni**. Oni ti Efezani se tomu diví, říkají: „To jsme nikdy neslyšeli, že něco takového existuje, že je **dar Duchu Svatého**, že je existuje **milost, něco co nám Bůh dává zadarmo**. Nezasloužili jsme si to a máme to. **Bůh nás obdaroval**. Jako, když rodiče dělají spoustu věcí pro dítě, ještě dřív, než jim o to mohlo říct nebo jim něco vrátit.

Myslím si, že je to velmi **důležitý rozměr víry, že si uvědomujeme, že jsme Bohem obdarováni**. Ano, je tady „křest Janův“, jsme schopni něco sami udělat, zlepšit, mnoho úkolů plnit, obracet se, pracovat na sobě. **Ale je tady ještě druhá věc, která je podstatnější – to co v našem životě dělá Bůh!** Mnoho lidí, kteří takzvaně věří – dělají mnoho věcí – ale nikdy se **nenechali Bohem obdarovat**. Nikdy **nedovolili Bohu, aby přišel a něco jim dal**. Myslím si, že **víra znamená něco dělat, něčemu věřit, něco Bohu a lidem dát. Ale víra znamená především se Bohem obdarovat. To Boží obdarování je vyjádřeno především darem Duchu Svatého**. To je slavnost, na kterou se připravujeme. **To je největší Boží dar**. To že Bůh přebývá v nás, to že je ochoten přijít a přebývat u člověka. O Duchu Svatém se říká, že přebývá v srdci člověka. **A to je největším Božím darem**. Víte, že vztahy jsou pro nás největším darem. Když s námi někdo bydlí, jde kus životní cesty, když se s námi rozdělí o svůj čas, o sebe – tak to je velké obdarování. **A Bůh tímto darem Duchu Svatého nám sdílí právě toto – chce být s námi, chce být velmi blízko našemu srdci**. Tak ten křest, do kterého jsme byli pokřtěni – ve jméno Pána Ježíše – ale to chce ještě něco víc – **nechat se obdarovat**. Ta cesta k tomu se nechat obdarovat – to je něco co není nikdy hotovo. Je to něco co se učíme přijímat. Od Boha jeho dary. Událostí, které přicházejí se učíme přijímat jako Boží dary, pozornost.

Kolik těch darů od Boha odmítáme? Protože jim nerozumíme, že by něco takového mohlo být Božím darem. **Víra, kterou se učíme vnímat jako Boží obdarování je něco, co nikdy nekončí**. My někdy dojdeme na konec svých sil. Buď jsem udělali maximum – víc už nemůžeme. Nebo nevíme, jak to dál v životě dělat, nebo nám síly docházejí. Připadá nám, že už cesta před námi není. Cesta nechat se obdarovat je otevřená ve chvíli, že naše síly jsou u konce. Kdy nám připadá, že už ty síly nemáme nebo nevíme, kde bychom je napřeli. **Ale i v tuto chvíli je Bůh připraven nás obdarovat**. I v tuto chvíli chce přicházet a být blízko našemu životu. To je možná tou cestou, ke které jsme zváni. Apoštol Pavel později, když z Efesu odešel (zůstal tam asi tři měsíce, kázal a sdílel život s těmi lidmi a pak šel dál) napsal jeden dopis. To je list k Efezanům. Já bych z něj přečetl dvě věty, které Efezanům připomíná: „**Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velkou láskou a když jsme byli**

mrtev pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Milostí jste spaseni. Když vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás. Když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Nekonečně milosrdný Bůh nás přivedl k životu, protože jsme spojeni s Kristem.“ Křest je něco, co nás s Kristem spojilo a spojuje. Do tohoto spojení můžeme stále více pronikat a můžeme se stále více Bohem obdarovávat. Můžeme vědět, že Bůh o nás stojí a nikdy nepřestane stát. Že nás – jak říká apoštol Pavel – miluje svou velikou láskou a že nás přivádí k životu, když jsme došli na pokraj svých sil, když jsme doslova byli mrtví.

Dnes si připomínáme **Pannu Marii, která je ženou víry**, stejně jako my. **Její víra rostla, ona šla cestou víry, jak nás učí Písmo. Blahoslavená, která uvěřila.** Marie se nechává obdarovat tím, že Bohu řekla ANO, řekla – přijímám Boží nabídku.

Boží nabídky přicházejí v každém věku a každou chvíli našeho života. Není to tak, že ze začátku a potom ne. Boží nabídky, Boží oslovení, Boží pozvání přicházejí neustále. Kéž umíme podobně jako Maria se Bohem obdarovávat, nechat Boha vstupovat do našeho života. **Abychom nežili jenom z toho, co my sami děláme, co my sami dokážeme, ale abychom se nechali obdarovat.** Abychom žili z toho co Bůh dělá pro nás. A Bůh toho pro nás dělá hodně. Kéž si toho všimneme a kéž je to něčím z čeho můžeme žít.

Po zaplacení autobusů a nutné režié zůstalo **10 872 Kč**, které jsme darovali na **pomoc misionářům ve Středoafričské republice**– Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Miroslavovi a všem farníkům z Nového Veselí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Jimramově, kterým je P. Miloslav Brhel z Poličky:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště

Narodil jsem se před 31 lety v Mariánských Lázních. Ve svých sedmi let jsem se s rodiči a sestrou přestěhoval do Světlé nad Sázavou. Po základní škole jsem odešel na Biskupské gymnázium do Brna, kde jsem byl spolužákem Pavla Vybíhala, současného faráře v Jimramově. Po maturitě jsem hned nastoupil do semináře. Rok jsem strávil v nultém ročníku (tzv. konviktu) v Litoměřicích, poté pět let v Praze v Kněžském semináři a na Katolické teologické fakultě. Po jáhenském svěcení jsem zamířil do Pardubic, kde jsem prožil jáhenský rok a další 3 kněžské roky. V posledním "pardubickém" roce jsem zároveň spravoval farnosti Holice, Vysoké Chvojno a Ostřetín. Od začátku srpna 2011 jsem byl ustanoven administrátorem farnosti Polička, kde jsem na své první samostatné „štaci“.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Těžko říct, který impuls byl ten nejdůležitější. Určitě se na mém rozhodnutí podepsala křesťanská výchova, společenství mládeže, setkání s některými mladými kněžími a v neposlední řadě také přijetí svátosti biřmování.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Vzory se různé střídaly, ale už dlouhou dobu stále zůstává můj biřmovací patron sv. Jan Bosco. **Co Vás na poslání kněze nejvíce těší a s čím se třeba potýkáte?** Těší mě, když vidím, jak Bůh proměňuje životy lidí a já v tom můžu i přes různé mé nedostatky a omezení napomáhat.

A samozřejmě mě také těší štědrost a vstřícnost místních lidí. Vzhledem ke svému nízkému věku se potýkám s malou životní zkušeností, proto jsem rád, že mi zde vypomáhají kněží z dalších farností. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Být v živém kontaktu s Bohem, obnovit nadšení z víry, jak o tom víckrát mluvil papež Benedikt XVI., nebát se vykročit a spoléhat na to, že to nejsme především my, kdo víru svou i druhých posiluje. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Charitu?**

Dozvěděl jsem se, že mnozí lidé z Jimramova a okolí využívají služeb Oblastní Charity Polička. Vzhledem k letošní nelehké finanční situaci Charity v naší republice jsem se rozhodl, po poradě s paní ředitelkou, dát sbírku na podporu domácí hospicové péče Oblastní Charity Polička, konkrétně na tisk informačních letáčků pro rodiny, které doprovázejí své blízké, a na zdravotní a kompenzační pomůcky pro nemocné. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?**

Dokázat skloubit všechny potřebné úkoly, zároveň duchovně čerpat a umět odpočívat. Na co se nejvíc těšíte? Na spoustu věcí, třeba jsem teď zvědavý na pouť Nový Jeruzalém v Jimramově. Zatím jsem o této pouti něco málo slyšel, ale ještě jí nikdy nezažil na vlastní kůži, takže už se těším. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Plno věcí, v poslední době to byla např. pouť kněží na Velehradě, kde jsem si příjemně odpočinul, setkal se s bývalými spolužáky, získal nové impulzy pro kněžské působení, a věřím, že jsem tam i duchovně načerpal.

Poděkování: Pán Bůh zaplat' za dary (2 200Kč), které jsem dostal jako příspěvek na uskutečnění poutního výletu rodin s dětmi – 8.5. na Velehrad. Putovali jsme společně s boskovickým děkanstvím. **Pán Bůh nám dopřál** (proti předpovědím) krásné počasí. Celkem nás bylo 445 v deseti autobusech. Ráno pro mnohé začalo **2 km pěší poutí** z Tupes na Velehrad. Následovala přednáška a prohlídka – „**Cisterciácká stezka**“. Po **obědě v poutním domě Stojanov** jsme „obsadili“ **baziliku Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje** – pan průvodce nám krásně povídal o basilice, následovala modlitba **sv. růžence** (předříkávali rodiny a ministranti z Olešnice). Následoval **mše svatá** pod vedením boskovického děkana P. Miroslava Šudomy, jeho ceremonáře a pana varhaníka. V promluvě otec Miroslav připomněl **poklad víry** a jak máme žít svou křesťanskou identitu. Po mši svaté jsem uctili boskovického rodáka **Tomáše kardinála Špidlíka**, jehož sarkofág je za velehradským oltářem. Náš autobus ještě navíc zastavil ve Slavkově u Brna, kde jsme se pomodlili a prohlédli si nádherný **kostel Zmrtvýchvstání Pána Ježíše**. Na sluncem prozářeném náměstí jsme za naším programem udělali zmrzlinovou tečku. Na závěr **děkuji** jménem poutníků kněžím za jejich obětavou službu při této pouti a jménem rodičů a dětí za místa v autobuse pro děti „zdarma“.

Co je svědomí? Měl by to být hlas Boží v nitru člověka a také hlas anděla strážného, který nás varuje před konáním zla a neplněním Božích přikázání a vybízí ke konání dobra. Nějak tak je to v katechismu. Svätý Pavel píše, že když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pomínulo, nové nastalo (2 Kor 5, 17). Křtem jsme se stali křesťany, dědici Božího království. Často se stává, že rodiče nebo prarodiče žádají na knězi pokřtění malých dětí. Správný kněz, když žadatele nezná z nedělních bohoslužeb, naváže rozhovor, aby zjistil jaká je záruka u dítěte pro jeho křesťanství. Dále v nich chce oživit umlčené svědomí. Jak nepraktikující člověk může dát záruku života vírou v Boha. Proto u nepraktikujících žadatelů doporučí odklad křtu do doby, kdy začnou žít vírou a s církví. V katechismu je přece dovoleno křtít malé děti jen tehdy když je záruka, že dítě bude křesťansky vychovááno zvláště v rodině. Přece byl-li někdo přijat do církve – a to platí od prvopočátků – má se od tohoto pokřtěného „Radostná zvěst evangelia“ šířit na další generace. Pán Ježíš přece řekl: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium celému světu. Je to Boží úkol a závazek pro každého pokřtěného. Pokřtění, ptám se, plníte Boží příkaz? Svědomí nám to jistě říká, nenechali-li jsme si ho umlčet ďáblem, a jistě při odchodu z tohoto světa budeme muset pravdivě odpovědět! I letošní rok víry a cyrilometodějské jubileum nás k tomu chtějí přivést. Co nám říká naše svědomí? Dbáme na ně, anebo je umlčené? I Nový Jeruzalém a jeho modlitby a úmysly směřují tímto směrem. Dovolte mi ještě jednu otázku: Dítě Boží, víš kdo tě narouboval na strom církve křtem? Rodiče, příbuzní, který kněz. Vzpomněl sis na ně někdy v modlitbě? Panno Maria a všichni naši svatí ochráncové, prostě Nejsvětější Trojici o život víry v naší vlasti!

Bratr Klement Maria.

Pozvánky.

Celosvětová adorace: V rámci probíhajícího **Roku víry** bude Svätý otec František v neděli **2. 6. 2013** od 17 do 18 hodin v bazilice sv. Petra v Římě vést eucharistickou adoraci. Je přáním Svatého otce, aby se ve stejnou dobu připojilo k adoraci co nejvíce diecézí a farností po celém světě. Tato událost má poskytnout věřícím příležitost spojit se se svým biskupem a s nástupcem sv. Petra v modlitbě k živému Kristu přítomnému v Nejsvětější svátosti oltářní. V jednotě s papežem budu od 17 hodin vést eucharistickou adoraci v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Vybízím jednotlivé farnosti a řeholní komunity v naší diecézi, aby se k této výzvě připojily. Tato adorace má být nejen oslavou daru víry, jehož význam chtěl připomenout papež Benedikt XVI. vyhlášením Roku víry, ale pro nás, kteří prožíváme přípravu na cyrilometodějské jubileum, může být tato adorace oslavou daru eucharistie, jehož velikost si připomínáme v prožívaném Roce eucharistie. Biskup Vojtěch

biskup Vojtěch

Pozvánka na primiční mši sv.: 15. 6. v 15 hodin v Novém Městě na Moravě – P. M. Chrást.

Společenství Cyrilometodějských poutníků vás srdečně zve na **Pout' na slavná poutní místa Českobudějovické diecéze (Jižní Čechy):** České Budějovice, Klokoty, Řimov, Lomec, Vyšší Brod, Kájov, Dobrá Voda a další. Termín: **pátek 19. - neděle 21. července 2013**

V ceně pouti : doprava, 2 x nocleh, 3x večeře, 2x snídaně, režie. Přihlášky (co nejdříve – počet míst omezen) se zálohou (dospělí: 2000, děti a studenti: 1000, děti a studenti z početných rodin: 500) na adrese: jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz - srdečně zve Mons. Jan Peňáz a jáhen Ladislav Kinc

Pěší pout' na Velehrad v pořadí již třináctá – bude letos v termínu **18. – 23. srpna 2013.**

Všechny důležité informace na: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad>

10. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Sobota **21. 9. 2013.**

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014

2013	13. srpen	Olešná	13. září	Radostín n/O	
	14. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	13. prosinec Olešnice
2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. únor		13. březen Křižanov
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. červen Rad. Svratka
	14. červenec		13. srpen	Olešná	12. září Pavlov
	13. říjen		13. listopad		15. prosinec Olešnice
2015	leden	Velké Meziříčí	květen	Bohdalov	prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - ..... Srdečné pozvání na 163. pout' NJ – v pátek 13. července 2013 v 18 hodin do Oslavice – hlavní celebrant - P. Mgr. Pavel Kryl

Srdečně Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20.6. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným. Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail-kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.